

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1163/2014
27.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л.К., због продуженог кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.К., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 3750/10 од 27.03.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 349/14 од 23.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.К., адвоката М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 3750/10 од 27.03.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 349/14 од 23.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 3750/10 од 27.03.2014. године окривљени Л.К. је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које му је изречена судска опомена. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 3. ЗКП окривљени је обавезан да суду плати паушални износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП приватни тужилац Ђ.Г. ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Л.К., адвокат М.М. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног Л.К. ослободити од оптужбе да је извршио продужено кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 61. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.К., адвоката М.М., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП су прописани разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева, па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог је предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Л.К. истиче да је побијаним одлукама повређен кривични законик тако што суд није потпуно решио предмет оптужбе, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и с тим у вези наводи да из одбране окривљеног дате на главном претресу 25.02.2014. године произилази да је он предметне радње предузео искључиво да би заштитио своју приватну имовину и да он тим радњама није имао намеру да причини штету приватном тужиоцу, те по оцени браниоца окривљеног није постојао умишљај на страни окривљеног, а како је то несумњиво утврђено пресудама првостепеног и другостепеног суда. Такође у захтеву истиче и то да из исказа приватног тужиоца произилази да је штета коју је претрпео новчани износ, па нема основа за кривично гоњење окривљеног, већ приватни тужилац своја права може да оствари у парничном поступку за накнаду штете, те да је суд у потпуности као међусобно сагласне прихватио исказе сведока Ђ.Г. и М.И., не постављајући питање веродостојности исказа сведока М.И., с обзиром да је исти запослен код приватног тужиоца и питање је да ли је свој исказ дао слободном вољом или под притиском. Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног Л.К., позивајући се погрешно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, а да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, у суштини оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, што није разлог из члана 485. став 4. ЗКП због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и то да првостепени суд није утврдио да ли је ствар уништена или оштећена и ако је оштећена у којој мери и да ли је уопште смањена употребна вредност стари, јер у изреци побијане правоснажне пресуде наводи само да је окривљени „у више наврата оштетио туђе

ствари на тај начин што је....више пута исекао металну арматуру – жицу и покидао шалунге за бетонирање стубова који су у дворишту приватног тужиоца били постављени за изградњу оградног зида, онемогућивши тако даље радове на изградњи оградног зида у дворишту приватног тужиоца“. По налажењу овог суда, изнетим наводима браниоца окривљеног у суштини се указује на то да је изрека побијане правноснажне пресуде неразумњива, што би по оцени овог суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те како наведена повреда одредаба кривичног поступка није прописана као разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

Имајући у виду одредбу члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да следствено томе ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.